

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **M. H.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Kolín, Legerova 148

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2017, čj. KUKHK-12066/DS/2017/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nové město nad Metují (dále jen „správní orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 1. 2017, čj. NMNM/4078/2016/ODSH/VaD/36, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Tato

skutečnost měla za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“).

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný v reakci na námitky žalobce zdůraznil, že je třeba důsledně rozlišovat řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), či v jiném právním předpisu, jako přestupek, a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku (zavinění atd.). V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, pravomocné rozhodnutí (o přestupku, trestném činu), zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků proti těmto rozhodnutím, jsou-li zákonem připuštěny. Oproti tomu námitky týkající se řízení o přestupku mohly být úspěšné pouze ve fázi projednávání předmětného přestupku. Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se samotného spáchání přestupku je zřejmá též z ustanovení § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, dle něhož záznam v registru řidičů lze provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku. Příslušný obecní úřad jako správní orgán má tedy k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout ani ho přezkoumávat. Přestupky žalobce byly pravomocně ukončeny blokovými pokutami, přičemž pokutové bloky obsahují údaje o žalobci, který je namíste podepsal a tím vyjádřil souhlas se spácháním přestupku a způsobem jejich vyřízení.
3. K odvolací námitce, že oznámení od příslušných oddělení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení nemůže být dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad, žalovaný uvedl, že účelem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je přezkoumat, zda záznam bodů byl proveden v souladu se zákonem, tedy mimo jiné na základě způsobilého podkladu pro záznam, kterým je pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd.
4. K námitce týkající se řádného vyplnění pokutových bloků žalovaný uvedl, že z podkladů založených ve spise jednoznačně vyplývá, že žalobce oznámené přestupky spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, proto byly v registru řidičů zaznamenány body ve stanoveném počtu v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu, na základě čehož žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů.
5. Žalovaný dále zrekapituloval jednotlivé přestupky spáchané jednáním zařazeným do bodového hodnocení, na základě kterých žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Žalovaný shrnul, že pokutové bloky vztahující se

k přestupkovým jednáním žalobce jsou řádně vyplněny ve všech náležitostech. Popsaná specifikace přestupkového jednání splňuje dle žalovaného požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na pokutovém bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na pokutových blocích identifikovány dostatečně, a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Není tak pochyb o tom, že se žalobce dopustil předmětných přestupků, za které jsou zaznamenány body v evidenční kartě žalobce v registru řidičů. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů. Pro podporu svého názoru žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, čj. 4 As 8/2013-27 a uzavřel, že správní orgán měl ve všech případech způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů.

6. K námitce týkající se rozhodování jiných správních orgánů ve shodných věcech, žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí (str. 7) touto námitkou zabýval, kdy uvedl, že není vázán právním názorem vyjádřeným v žalobcem přiložených kopiích rozhodnutích, s čímž vyjádřil žalovaný souhlas.
7. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, kdy navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

II. Obsah žaloby

8. V prvním okruhu žalobních námitek žalobce namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, konkrétně rozhodnutími jiných správních orgánů v obdobných věcech, která učinil přílohou doplněného odvolání (rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje), z nichž vyplývá, že tento správní orgán posuzuje jednotlivé podklady, tj. rozhodnutí v blokových řízeních, z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Připomněl zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
9. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nejprve obecně poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku; nejednalo se však o rozhodnutí, která by se týkala žalobce), která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakéhokoli orgánu veřejné moci.
10. Žalobce poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti, držení za jízdy v ruce či jiná

manipulace s telefonním přístrojem) a uvedl úvahy, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

11. K jednotlivým pokutovým blokům v jeho věci pak uvedl následující námitky:
12. K pokutovému bloku ze dne 3. 4. 2016 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Je zde uvedena pouze obec a ulice, nikoli již č.p. budovy, u níž mělo ke spáchání přestupku dojít. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
13. K pokutovému bloku ze dne 10. 1. 2016 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Popis skutku ve formátu „rychlost“ nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidičem stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
14. K pokutovému bloku ze dne 29. 3. 2015 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Dále je zde popis skutku ve formátu „RJ“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
15. K pokutovému bloku ze dne 10. 11. 2014 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Je zde uvedena pouze obec a ulice, nikoli již č.p. budovy, u

níž mělo ke spáchání přestupku dojít. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události je chybně uvedena jako „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.

16. K pokutovému bloku ze dne 4. 12. 2013 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Je zde uvedena pouze obec a ulice, nikoli již č.p. budovy, u níž mělo ke spáchání přestupku dojít. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události je chybně uvedena jako „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
17. K pokutovému bloku ze dne 28. 6. 2012 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Dále je zde popis skutku ve formátu „RJ“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události je chybně uvedena jako „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
18. K pokutovému bloku ze dne 21. 7. 2010 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „22/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Dále je zde popis skutku ve formátu „RJ“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události je chybně uvedena jako „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
19. Žalobce shrnul, že citované pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v

rozhodnutí čj. 4 As 127/2014-39. Dle žalobce nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 3. 4. 2016, 10. 1. 2016, 29. 3. 2015, 10. 11. 2014, 4. 12. 2013, 28. 6. 2012 a 21. 7. 2010.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

20. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zopakoval, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. V daném případě bylo na místě, aby si správní orgán I. stupně vyžádal příslušné pokutové bloky, což učinil. Závěrem žalovaný uvedl, že skutkový stav byl prokázán náležitým způsobem a správní orgán I. stupně si obstaral tolik důkazních prostředků, kolik bylo potřeba k prokázání, že žalobce dovršil 12 bodů, proto rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný potvrdil a odvolání zamítl. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Odvoláním napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

21. Zdejší soud usnesením ze dne 25. 7. 2017, č.j. 31A 15/2017-62, přiznal žalobě odkladný účinek vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2017, č.j. KUKHK-12066/DS/2017/Er.
22. Krajský soud dále přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
23. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce uplatnil v podání ze dne 5. 7. 2016 námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Správní orgán I. stupně po zhodnocení podkladů, na základě kterých byly body v registru řidičů žalobci zaznamenány, rozhodl o zamítnutí námitek žalobce proti provedení záznamu bodů rozhodnutím ze dne 25. 8. 2016, č.j. NMNM/4078/2016/ODSH/VaD/22. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na základě kterého žalovaný uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, neboť shledal odvoláním napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro jeho nesrozumitelnost. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 5. 1. 2017 čj. NMNM/4078/2016/ODSH/VaD/36, zamítl žalobcovy námitky proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznam potvrdil.
24. Proti poslední zmíněnému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.

25. V první žalobní námitce žalobce vytýká žalovanému, že se nezabýval předloženými důkazními prostředky, konkrétně rozhodnutími jiných správních orgánů v obdobných věcech (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje), které byly přílohou doplněného odvolání. K nim poukazoval na to, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, přitom připomenul zásadu legitimního očekávání.
26. Nutno konstatovat, že tato námitka je formulována ve zcela obecné rovině a bez jakékoli přímé souvislosti s osobou žalobce. Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by ale vyjádřil spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením a s jeho věcí. Pouze na jasně a zřetelně formulované námitky ve vztahu k projednávané věci však může správní orgán a následně i správní soud konkrétně reagovat. V daném případě pak tedy lze pouze obecně uvést, že krajský soud neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak než je obvyklou praxí, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly detailně u každého jednotlivého případu, jak vyplývá z podkladů založených ve správním spise a z odůvodnění rozhodnutí. Nutno dodat, že není pravdou, že by žalovaný zmíněné přílohy žalobce zcela ignoroval, neboť se k této otázce vyjádřil na straně 10 žalobou napadeného rozhodnutí.
27. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
28. Řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamená řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Pro dané řízení je pak zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
29. Rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44 (všechny zde uváděné rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a*

2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“

30. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 5 As 76/2010-59).
31. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věte druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“
32. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku čj. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován,

a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

33. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. čj. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
34. Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
35. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 127/2014-39.
36. Žalobce se však mylí, pokud z jím poukazovaného rozsudku dovozuje nepřípustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“
37. V nyní projednávané věci byly žalobcem rozporovány podklady pro záznam bodů do registru řidičů u jeho osoby celkem v sedmi případech přestupků projednaných

v blokovém řízení, a to přestupků spáchaných ve dnech 3. 4. 2016, 10. 1. 2016, 29. 3. 2015, 10. 11. 2014, 4. 12. 2013, 28. 6. 2012 a 21. 7. 2010.

38. Krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích, na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dne 3. 4. 2016, 10. 1. 2016, 29. 3. 2015, 10. 11. 2014, 4. 12. 2013, 28. 6. 2012 a 21. 7. 2010 je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo (resp. datum narození), jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti (dle občanského průkazu nebo řidičského průkazu), na pokutových blocích je jeho podpis (což ostatně ani nerozporoval). Pokutové bloky jsou opatřeny otiskem příslušného policejního razítka.
39. Pokud jde o specifikaci místa spáchání přestupku, u všech přestupků žalobce namítl, že v rozhodnutí není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku, že není uvedena kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání.
40. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku u přestupku ze dne 21. 7. 2010 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „Bohuslavice“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 28. 6. 2012 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „v obci Opočno, ulice Na Olivě“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 4. 12. 2013 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „Dálnice D8, 84km, směr Praha“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 10. 11. 2014 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „R 35 / 299 km, směr Olomouc“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 29. 3. 2015 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „Bělá pod Pradědem – Domašov, sil. č. II/450, u domu č. p. 154“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 10. 1. 2016 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „Dolní Radechová, silnice č. I/14 u č.p. 151, ulice Náchodská ve směru na Trutnov“ a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 3. 4. 2016 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „obec Náchod, ulice Běloveská u firmy Pinguin, ve směru na centrum“.
41. Dle krajského soudu jsou shora uvedené specifikace místa spáchání přestupků dostatečné, neboť z pokutových bloků je zřejmé, kde k přestupku došlo. Pokud je uveden jen název obce, příp. ulice (nám.) i bez čp. nebo jiné specifikace, či pouze název obce, ani tak zaznamenané místo není s to zpochybnit způsoblost takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v obci uvedený na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR nebo městskou policií a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ani netvrdí, ostatně kromě obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku ani on k tomu nic dalšího, tj. jaký důsledek spojuje s neuvedením přesnější specifikace místa, neuvedl. K tomu je nutno současně konstatovat, že ani ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo na pokutovém bloku nezbytně nutné uvádět číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít.
42. Pokud jde o přestupkové jednání, krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněna doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty) a místo spáchání (viz

shora). Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 21. 7. 2010 je dále uvedeno „jméno příjmení přestupce, vozidlo (specifikována registrační značka) poruš. ust. § 22f4 zák. č. 200/1990 Sb., překročení rychlosti v obci, 69 km/h“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 28. 6. 2012 je dále uvedeno jméno příjmení přestupce, vozidlo (specifikována registrační značka), poruš. ust. § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb., „Opočno, ul. Na Olivě, rychlost v obci 68 km/h“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 29. 3. 2015 je dále uvedeno „překročení rychlosti v obci, 50/69/66 km/h“, řidič vozidla (specifikována registrační značka) a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c odst 1, písm. f, bod 4 zák. č. 361/2000 Sb.“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 10. 1. 2016 je dále uvedeno jméno přestupce, specifikována registrační značka, „překročení rychlosti v obci, 50/64/61 km/h“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“.

43. Z uvedeného je zřejmé, že přestupkové jednání bylo popsáno dostatečně a žalobce zcela mylně uvádí, že na pokutových blocích bylo uvedeno bez dalšího pouze „rychlost“, „R“ nebo pouze „RJ“. Naopak slovní vyjádření přestupkového jednání nebylo vůbec zkratkovité, ale podrobné. Na každém z výše uvedených pokutových bloků bylo uvedeno ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, které stanoví, že „v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h“, a současně výslovně zmíněno porušení ustanovení § 125c/1f4 téhož zákona, které stanoví, že „fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h“, přičemž současně bylo uvedena naměřená rychlost. Z kombinace všech uvedených údajů není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, ostatně v žalobě sám konkretizoval, které ustanovení (tj. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu) dle jeho názoru na pokutovém bloku absentuje.
44. K uvedenému je tedy nutno znovu připomenout a zdůraznit, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (viz shora), při zohlednění specifik blokového řízení lze na pokutovém bloku možno přijmout i formulace strohé a zkratkovité. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, a to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil.
45. Pokud jde o použitou zkratku na pokutových blocích týkající se překročení rychlosti v číselném formátu „50/69/66 km/h“ a „50/64/61 km/h“, lze vzhledem k dalšímu obsahu bloku dospět k jednoznačnému závěru (navíc to bylo vyjádřeno i slovně), že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož vyplývá, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nebo mimo obec). Tři číslice uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že první údaj značí možnou maximální povolenou rychlost, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné

odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.

46. Shora popsané specifikace přestupkových jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
47. Neobstojí ani námitka, že jde o vadnou právní kvalifikaci, když je na pokutovém bloku v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uveden údaj „§ 125c/1f4, § 18/3 nebo § 18/4“ apod. Zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání jako „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.“ nebo „§ 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.“ atd. lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutovém bloku za zcela dostačující.
48. Ani o věcné příslušnosti orgánu, který blokové pokuty vydal, nevznikají žádné pochybnosti. Na každém pokutovém bloku je otisk razítka Policie České republiky, resp. městské policie, přičemž jedním z úkolů těchto orgánů je odhalovat přestupky a oznamovat je následně orgánům příslušným k jejich projednání. V případě provádění kontrol na pozemních komunikacích pak není pochyb o tom, že se jedná o místo veřejně přístupné, a pokud Policie ČR nebo městská policie na takové komunikaci provádí kontrolu projíždějících vozidel, jedná zcela v souladu se zákonem. Skutkové podstaty přestupků, za které byl žalobce sankcionován, se dotýkají porušení některé z povinností účastníků provozu na pozemních komunikacích. Pokud snad byl žalobce názoru, že se v řešených případech nenacházel na pozemní komunikaci, měl tuto výhradu vznést při projednání přestupku v blokovém řízení. Žalobce však sám ani netvrdí, že k předmětným přestupkům mělo dojít nikoliv na místě veřejně přístupném (pozemní komunikaci), ale na konkrétním soukromém pozemku.
49. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.
50. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

51. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. března 2019

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu